

5. Рішення Будапештського саміту НБСЕ 1994 року. URL: <http://www.osce.org/ru/mc/39558?download=true> (дата звернення: 06.11.2021).
6. Тараненко Г. Г. Роль міжнародних організацій у врегулюванні конфліктів. *Гілея : науковий вісник*. 2016. Вип. № 107. С. 390–392.

Науковий керівник: к.ю.н. доцент кафедри Харитонов Р. Ф.

ВОРОНІНА ВІОЛЕТТА АНАТОЛІЙВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВПЛИВ COVID-19 В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

На сьогоднішній день, в період пандемії COVID-19, можемо спостерігати великий вплив на економічні, соціальні права та на міжнародні відносини. Пандемія з'явилась коли відбувалось послаблення глобальної співпраці між державами, наслідком чого була неефективність міжнародних утворень, які не змогли швидко вжити необхідних заходів [2]. Глобалізація та права людей взаємопов'язані з міжнародним правом, і взаємозалежні від спільних зусиль міжнародної спільноти. Економічні наслідки пандемії під час COVID-19 майже прирівнюються до результатів Другої світової війни [3].

Як вже відомо, Всесвітня організація охорони здоров'я (далі – ВООЗ) 11 березня 2020 року оголосила про пандемію. На той період часу, приблизно у 110 країнах, у світі вже було зафіксовано декілька випадків COVID-19. Експертка з міжнародного права охорони здоров'я, к.ю.н. Наталія Хендель зазначила, що оперативність ВООЗ безпосередньо залежала від отриманої інформації від держав. Держави зобов'язані проінформувувати ВООЗ на протязі 24 годин, і це зазначено в ст. 6 Правил, про надзвичайну ситуацію у сфері охорони здоров'я, щодо епідеміологічної ситуації, а також повині спільно працювати над усуненням загальної для усіх загрози [1].

Карантин було додатково внесено до переліку форсмажорних обставин із-за виникнення пандемії COVID-19 [1]. Головну роль координатора у боротьбі з коронавірусом займає ВООЗ, а питання, що торкаються міжнародного співробітництва під час COVID-19 вирішуються і на порядку денному Генеральної Асамблеї ООН. Генеральна асамблея ООН під час COVID-19, прийняла дві резолюції щодо боротьби з коронавірусом [3].

Перша резолюція була прийнята 2 квітня 2020 р., і має назву 74/270 «Глобальна солідарність у боротьбі з коронавірусним

захворюванням 2019 р. (COVID-19)». В ній передбачено розгляд деяких питань, наприклад, про глобальну солідарність у боротьбі з коронавірусом та потребує повагу до прав людини, і недопущення дискримінації, расизму та ксенофобії. Також, в ній міститься перелік напрямів міжнародного співробітництва, наприклад: взаємообмін інформацією, яка має відношення до COVID-19, науковими знаннями та досвідом імплементації рекомендацій, і стандартів ВООЗ та інше. Проект резолюції був прийнятий консенсусом [2].

Друга резолюція, була прийнята 20 квітня, і має назву 74/274 «Міжнародне співробітництво з метою забезпечення глобального доступу до ліків, вакцин і медичного обладнання для протидії COVID-19». В другій резолюції передбачено співробітництво ВООЗ та інших установ системи ООН, які мають зв'язок з вирішенням питань під час пандемії, а також, міжнародні фінансові установи, які здійснюють рекомендації в оперативному збільшенні масштабів виробництва засобів та приборів, які допомагають в лікуванні хворих людей на COVID-19 та які допомагають вберегти своє здоров'є від вірусу. Також, в резолюції зазначено, що медична продукція повина бути доступна для всіх, хто потребує в ній, в тому числі держави, які постійно розвиваються [2].

ВООЗ відіграє велику роль в протидії поширенню коронавірусу, і має права та обов'язки, згідно зі Статутом ВООЗ 1946 р., який додатково має іншу назву «Конституція ВООЗ». Міжнародна організація, на основі свого статуту та на основі звичаєвих норм міжнародного права, які було кодифіковано у Проекті статей про відповідальність міжнародних організацій, завжди буде нести відповідальність [3].

Оскільки, ВООЗ підготувала рекомендації, що стосуються поведінки під час пандемії, якими користуються всі держави. До цих рекомендацій віднесли: носіння масок, дотримання соціальної дистанції приблизно в один метр, уникнення великих скупчень людей та використання антисептиків. Пандемія COVID-19 створює для міжнародних інститутів та інституцій, відповідний вплив на міжнародне право та міжнародні співтовариства, наслідками чого під час пандемії коронавірусу поширення інфекційних захворювань, які впливають на розвиток міжнародного публічного та приватного права [3].

ВООЗ стверджує, що вплив пандемії можливо зменшити в тому випадку, якщо усі держави світу вакцинують людей проти COVID-19. Зараз всі держави вакцинують своїх громадян, але ВООЗ майже не розглядала питання, щодо протипоказань, що може негативно вплинути на особу після вакцинації. Оскільки існує категорія осіб, яким не рекомендується вакцинуватися, такими наприклад є: вагітна жінка, людина у якої

є хронічні проблеми з серцем або хвора на рак та інші. То такі громадяни можуть відмовитись від вакцинування від COVID-19, відповідно до ст. 1., ст. 8, ст. 9 Нюрнберзького кодексу 1947 року, ст. 6, розділ 1., розділ 3. Заява ЮНЕСКО 2005 року про біоетику та права людини пункти 7.3.1. і 7.3.2. Резолюції ПАРЕ № 2361 від 2021 року «Вакцини проти COVID-19: етичні, правові та практичні міркування», п. 16 Гельсінської декларації всесвітньої медичної асоціації.

Список використаних джерел

1. Вплив COVID-19 на міжнародне право. Правники аналізують виклики, відслідковують тенденції, роблять прогнози (частина друга) [Електронний ресурс] : URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/30564495.html>
2. Пандемія COVID-19 та її можливі наслідки для системи ООН [Електронний ресурс]. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/460-Article%20Text-880-1-10-20210321.pdf>
3. Пандемія COVID-19 та міжнародне право [Електронний ресурс]. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/pandemiya-sovid19-ta-mizhnarodne-pravo.html>

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри Мануїлова К. В.

ДАРІЄНКО ВІКТОРІЯ ВІКТОРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНА ПРАВОСУБ'ЄКТНІСТЬ МІЖНАРОДНОГО КОМІТЕТУ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Серед великої кількості міжнародних організацій, однією з найбільш дієвих та важливих у світовому масштабі є Міжнародний комітет Червоного Хреста, який націлений на виконання гуманітарних місій. З другої половини XIX ст. це міжнародне утворення суттєво впливає на захист життя та гідності жертв війни та внутрішніх заворушень, а також на надання їм допомоги. Цей орган спрямовує та координує міжнародну діяльність з надання допомоги, що здійснюється Міжнародним рухом Червоного Хреста та Червоного Півмісяця у ситуаціях конфлікту. Така діяльність цієї організації привела до наділення її низкою специфічних прав, що спричинило суттєві зміни її правового статусу порівняно з іншими подібними утвореннями. У свою чергу особливий правовий статус актуалізує питання міжнародної правосуб'єктності Червоного Хреста.